

Sygn. akt II K 7/2015

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej R. Socha

Protokolant: Agnieszka Mrówka

przy udziale asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Tatiany Ściubidło - Ślusarczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 roku

sprawy **A. G.**

urodz. (...) w M.

syna Z. i J. z d. Ż.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 8 marca 2013 r., na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności ;

2/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 178a§1 i 4 kk, popełniony w dniu 1 marca 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV Ka 174/2014) ;

3/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, popełniony w dniu 29 września 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Ka 374/2014) ;

-----//-----

I. na podstawie art. 85 kk oraz art. 86§1 kk łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego A. G. wyrokami opisanymi w punktach 1 oraz 2 części wstępnej wyroku i wymierza skazanemu karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II. na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego A. G. w punkcie I części dyspozytywnej wyroku zalicza okres tymczasowego aresztowania od 8 marca 2013 r. do 26 kwietnia 2013 r., a także okres odbytej już kary od 7 listopada 2014 r. do 13 marca 2015 r. ;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie wyroku opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku ;

IV. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania ;

V. zwalnia skazanego A. G. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 7/2015

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

A. G. ś był uprzednio karany sądownie prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 8 marca 2013 r., na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 178a§1 i 4 kk, popełniony w dniu 1 marca 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV Ka 174/2014);

3/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 29 września 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Ka 374/2014).

/Dowód: - dane o karalności skazanego A. G. – k. 29-31;

- akta poszczególnych spraw /.

Skazany A. G. (...) pozostaje nieprzerwanie w warunkach izolacji więziennej od dnia 7 listopada 2014 roku. W trakcie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej skazany A. G. wykazuje się przeciwnym, poprawnym zachowaniem, nie był nagradzany ani karany dyscyplinarnie; skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania, z należytym zadość wywiązuje się w ławie.

/Dowód: - opinia o skazanym A. G. z Z. K. w Z. – k. 37 /.

Ponadto Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył ponadto, co następuje:

Kwestię dopuszczalności orzeczenia kary łącznej określa art. 85 k.k., natomiast warunki w jakich może zostać wydany wyrok łączny określają przepisy rozdziału 60 k.p.k. Stosownie do przepisu art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łącznemu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Dogłębna analiza wyroków w skazujących dotyczących A. G. prowadzi do wniosku, iż zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej, obejmującej kary jednostkowe orzeczone wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 8 marca 2013 r., na karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk, popełniony w dniu 1 marca 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV Ka 174/2014).

Czyny za które A. G.(...)został skazany wyżej opisanymi wyrokami popełnione zostały przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego (co do tych czynów), gdyż pierwszy wyrok skazujący został wydany przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 26 kwietnia 2013 r. Kwestia połączenia wyżej opisanych kar jednostkowych jawi się więc jako oczywista.

Wymiar kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego A. G. winien oscylować w granicach od roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa kara jednostkowa) do roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności (suma dwóch kar jednostkowych pozbawienia wolności podlegających łącznemu).

Przechodząc do rozważań odnośnie wymiaru kary łącznej, którą należało orzec, Sąd stwierdza, iż poza przesłankami z art. 571 § 1 k.p.k., kierowano się w pełni aktualnym poglądem Sądu Najwyższego, iż wydając wyrok łączny Sąd orzekający nie jest uprawniony do porównawczego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kary w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek przedmiotowy lub podmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu wyroku, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym dla skazanego ukształtowaniem kary łącznej (w ten sposób: wyrok S.N. z dnia 25.10.1983 r., sygn. akt IV KR 213/83, publik. OSNKW z 1984 r., nr 5 – 6, poz. 65 /).

Rozważając zatem kwestię bliskości podmiotowo – przedmiotowej pomiędzy poszczególnymi czynami, Sąd stwierdził, iż rozpiętość czasowa pomiędzy poszczególnymi czynami była niewielka (1 marca 2013 roku i 8 marca 2013 roku), natomiast poszczególne czyny były odmienne rodzajowo. Bliskość podmiotowo – przedmiotowa przemawia w tym stanie rzeczy za zastosowaniem zasady częściowej absorpcji, co winno skutkować tym, iż sytuacja A. G. – jeżeli chodzi o wymiar kary łącznej – będzie taka jaka byłaby gdyby za wszystkie czyny był sądzony w jednym postępowaniu karnym.

Sąd uwzględnił również przy wymiarze kary łącznej okoliczności, które zaistniały już po wydaniu wyroku w podlegających łącznemu, a mianowicie zachowanie skazanego w czasie pobytu w zakładzie karnym. Skazany A. G. pozostaje nieprzerwanie w warunkach izolacji więziennej od dnia 7 listopada 2014 roku. W trakcie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej skazany A. G. (...)wykazuje się przeciwnym, poprawnym zachowaniem, nie był nagradzany ani karany dyscyplinarnie; skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania, z należożonych zadań wywiązuje się właściwie.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, Sąd orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż zaistniały przesłanki do częściowej absorpcji kar, jednakże dalej idąca absorpcja stanowiłaby niczym nie uzasadnioną premię dla skazanego.

Natomiast pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach Sądu Rejonowego w Wałbrzychu podlegających łącznemu pozostawiono do odrębnego wykonania.

Orzeczenie zawarte w punkcie II części dyspozytywnej wyroku łącznego wydano w oparciu o art. 63 § 1 kk.

Zgodnie z przepisem art. 572 k.p.k., a także jednoznacznym stanowiskiem Sądu Najwyższego, umorzono natomiast postępowanie karne w sprawie o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II K (...), za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, popełniony w dniu 29 września 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (z uwzględnieniem zmiany dokonanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Ka 374/2014). Czyn za który A. G. został skazany wyżej przywołanym wyrokiem został bowiem popełniony po wydaniu wyroku skazującego z dnia 26 kwietnia 2013 roku.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., mając na względzie trudną sytuację materialną skazanego przebywającego w zakładzie karnym, zwolniono skazanego A. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków

poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie wydania wyroku łącznego, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.